

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายคลองต้น - หนองงูเห่า และทางแยกเข้าหนองงูเห่า (ฉบับที่ 💩)

W.A. bo & bo @

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วุ้นที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ เบ็นบีที่ ๓๖ ในรัชกาลบั่งจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง แผ่นดินสายคลองตัน – หนองงูเห่า และทางแยกเข้าหนองงูเห่า เพิ่มเติม ในท้องที่เขตบางกะบี กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่เ เวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และข้อ ๗๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕

ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 🔊 พระราชกฤษฎีกานีเรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายคลองตัน – หนองงูเห่า และทางแยกเข้าหนองงูเห่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๔ "

มาตรา 🖿 พระราชกฤษฎีกานีให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเบ็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน คลองตัน-หนองงูเห่า และทางแยกเข้าหนองงูเห่า ที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากที่ ได้กำหนดไว้แล้วในมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวง ที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายคลองตัน – หนองงูเห่า และทางแยกเข้า หนองงูเห่า พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ในท้องที่เขตบางกะบี่ **มีส่วนก**ว้างของแนวทางหลวงสองร้อยสีสิบเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกานี

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกาน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. คิณสุลานนท์ นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อ ประโยชน์ในการสร้างทางหลวง และกำหนดแนวทางหลวงแผ่นดินสายคลองตัน - หนองงูเห่า และทางแยกเข้าหนองงูเห่า ในท้องที่เขตบางกะปี กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ค้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออก พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และเป็นท้องที่ที่ยังมิได้กำหนดไว้ใน มาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายคลองทัน - หนองงูเห่า และทางแยกเข้าหนองงูเห่า พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังนั้น สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเบ็นต้องตราพระราช กฤษฎีกานี้